

Po mokřinách
plných suchých stromů
letí mlhy k ránu
nedoškaví ptáci čekaj
až se slunce na zem podívá

do ospalých očí zved´se vítr
a vlní trávu v lánu
kde vzbudilo nás krásno
až zajíkávký
jak jindy nebývá

Nad peřinou bělostných mlh
si se sluncem stín na větvích hrál
a měnicí svět podzimních vůní
byl tak blízko k nebi
Nad krajinou náhle vzlétl dravý pták
s křídly proti větru
až skoro stál
a my posazení napůl v teplých dekách
dívali se na ráj blízko k nebi
byl blízko nás

Na toulání žádná rada dobrá
zvednout se a být
a ve tři ráno pozeptat se hvězd
o čem se má zdát

A na tišínách
hloubí zátok řek
najít se a nebýt
v harmonii protoulaných dnů
najít čísi řád

Nad peřinou bělostných mlh
si se sluncem stín na větvích hrál
a měnicí svět podzimních vůní
byl tak blízko k nebi
Nad krajinou náhle vzlétl dravý pták
s křídly proti větru
až skoro stál
a my posazení napůl v teplých dekách
dívali se na ráj blízko k nebi
byl blízko nás